

Harfeníci prý půl života ladí a druhou půli pak hrají falešně, alespoň se to o nich říká. Možnost přesvědčit se jsem měl ve středu 5. 10. 2005 v nově otevřeném Klubu na Toulcově dvoře. [Harfová společnost](#)

mne naopak přesvědčila o tom, že i když to chvíli neladí, tak to neznamená, že výsledný zážitek bude o něco horší (jak jsem se dozvěděl, harfa je nástroj citlivý na každou - byť sebemenší - změnu teploty či vlhkosti vzduchu a na rozdíl od kytar je pak ladění, vzhledem k vyššímu počtu strun, mnohem složitější).

Harfová společnost vznikla v roce 2003 a v současné době ji tvoří čtyři harfenisté. Věra Kadeřábková hraje na velkou pedálovou harfu a je kapelnicí celého uskupení, Václava Pavlatová hraje na kopii irské harfy z dílny Oldy Bauera a zpívá. Jana Šouflová má harfy dvě, a to kopii české háčkové harfy z dílny Michala Němce a irskou harfu od Jirky Vyšaty, který je též členem souboru, ale na tomto vystoupení nehrál.

Společnost má v repertoáru tradiční písně skotské, irské, ale i keltské a klasiku. Harfa byla kdysi nástrojem potulných pěvců a neodmyslitelně patřila i k našemu folklóru, s příchodem 20. století však byla zatlačena do pozadí a prakticky zapomenuta, takže paradoxně se dnes "naše" česká háčková harfa vyrábí již jen v Německu. Harfová společnost se snaží o návrat tohoto nástroje do našeho povědomí a mimo jiné si jako jeden z cílů vytýčila výchovu nových harfeníků, přičemž výhledově by rádi své řady rozšířili po vzoru svých západních kolegů na harfový orchestr.

Harfa je nástroj, který doslova hladí po duši, a nevadí, že to místy může být lehce "podtón". Tato zvláštní vlastnost nástroj přímo předurčuje k hraní nejen středověkých balad, ale i k činnosti muzikoterapeutické. Tak pod patronátem Mgr. Zdeňka Šimonovského, zakladatele muzikoterapie v Čechách, natočili Věra s Václavkou CD ukolébavek pro děti.

Koncerty společnosti jsou směsí hudby a příběhů vázících se k tomuto nástroji - například skladba *Brian Boru* se váže k legendě, která Irové svou hrou a početností řad harfeníků zahnal Vikingy. V jejich repertoáru byste dále našli známou melodii *Green leaves*

A koncert samotný na Toulcově dvoře? Hned při vstupu jsem dostal perník. To bylo příjemné

Návrat harfeníku do Cech

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Středa, 09 Listopad 2005 04:00

uvítání. Bohužel jsem vstoupil již do první, výše zmiňované skladby Brian Boru (honem jsem se tiše usadil a zaposlouchal do něžných tónů). Třetí skladba *Arron Boat Song* opravdu zněla jako šumění vody, harfeníci samozřejmě nezapomněli na skladby od nejslavnějšího irského harfeníka Turlough O'Carolana.

I písně, které jsou psány v rychlejším tempu, harfa něžně zpomalila. Se zavřenýma očima jsem naslouchal a nechal do sebe vstupovat klid. Neusínal jsem, to opravdu ne! Jen mne zaoblený zvuk harf ukolébá do snění.

Po vystoupení dala děvčata možnost komukoliv si na tento nástroj zahrát. Každému příchozímu se věnovaly a vše důkladně vysvětlovaly. Jednodušší to měli ti, kdo hrají na klavír. Já, coby kytarista samouk, byl rád, když jsem zadrnkal jednoduchou melodii. Nicméně to byl pro mne jako pro folkaře zážitek nevšedního charakteru ukazující, jak se dá hudba stylu Asonance převést do úplně jiné podoby.

Jste-li povaha romantická, která touží po klidném, ale hudebně silném zážitku s prvky irského či skotského folklóru, pak Vám Harfovou společnost mohu vřele doporučit.